

HALIÇ'İN TEMİZLENMESİ VE ORTAYA ÇIKAN HUKUKİ SORUNLAR

Doç. Dr. Tayfun AKGÜNER (*)

I

Haliç'in görsel olarak temizlenmesi, gerek kamuoyu gerek İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından son zamanlarda üzerinde fazla durulan, önemi olduğu söylenen ve zaman zaman da Merkezi İdare'nin manevi desteğinin arandığı konuların başında geliyor.

Bilindiği gibi Haliç, İstanbul'da Sarayburnu Yarımadası üzerinde yayılmış iskân alanıyla Beyoğlu ve devamındaki yerleşme alanları arasına sokulan bir iç limandır. Uzunluğu hemen hemen 8 km., en geniş yeri (Kasımpaşa-Cibâli arası) 700 m'dir.¹ Haliç ilk çağda *Khrysokeras* (Altın Boynuz), Bizans devrinde ise sadece *Keras* (Boynuz) olarak adlandırılır; Dünya'nın en güvenilir doğal limanlarından biri olarak bilinirdi. Ancak, çağlar boyu ticaret yapma, oturma, dini merkez olma, yükleme ve boşaltma limanı olarak kullanma gibi çeşitli faaliyetlere sahne olan Haliç, zamanla ve özellikle XIX. Yüzyılın ortalarından beri kirlenmeye başlamıştır. Bu kirlenmeye önce, Devlet fabrikalarının Haliç kıyılarında kurulması neden olmuş, daha sonra, her türden özel fabrika ve atelyeler bu kıyıları işgal etmiştir. Ayrıca, mezbaha gibi tesislerin buraya yerleştirilmesi, Haliç'e akan iki akarsuyun (Alibey ve Kâğıthane) temizliğine değer verilmemesi, fabrikaların pisliklerini bu sulara dökmesi ve top dökümünde kalıp yapmak üzere kullanılan Kâğıthane dere-

(*) Doç. Dr. Tayfun Akgüner, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi öğretim üyesidir.

1) Bkz. Türk Ansiklopedisi, Cilt 18, Ankara 1970, s. 370.

si çamuruna artık ihtiyaç duyulmaması gibi bazı nedenleri de Haliç'in dolması ve kirlenmesine yol açan etkenler arasında saymak gerekir.

Biz burada Haliç'in kirlenmesine neden olan etkenler ve bu kirliliği ortadan kaldırmak için alınması gereken önlemler üzerinde duracak değiliz. Amacımız, İstanbul Büyük Şehir Belediyesi ve ilçe belediyelerinin, Haliç'in temizlenmesi gerekçesiyle, Haliç kıyısında bulunan bir takım işyerlerini kapamasının ve bunların yıkımına girişmesinin ortaya çıkardığı hukuki sorunları kısaca irdelemektir.

II

A. Haliç'in temizlenmesi amacıyla Belediyelerin yaptığı işlem ve eylemlerden ortaya çıkan hukuki sorunlara kaynaklık oluşturan olaylar saptadığımız kadarıyla şu şekilde bir gelişme göstermiştir:

1) İstanbul Büyük Şehir Belediyesi ve Haliçle ilgili ilçe belediyeleri², "*Haliç Sahil Bandında İşyeri Olanlara Duyuru*" başlığı altında, İstanbul Ferdeneciler, Kalafat, Hasköy, Kumbarhane, Karaağaç, İmrahor caddeleri ile sahil şeridi arasında kalan işyerlerine bir "*taahhütname*" yollamışlar ve büyük sanayi işyerlerinin bir ay, küçük sanayi işyerlerinin bir hafta, çekek yerlerinin ise, onbeş gün içinde tahliyelerinin gerektiğini, aslında, bu hususların daha önce bu işyeri sahiplerine yazılı olarak bildirildiğini iddia etmişlerdir.

2) Aynı "*Duyuru*" da, ayrıca 3030 sayılı "*Büyük Şehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun*"³ ve kurulan "*Haliç Koordinasyon Kurulu*" kararı gereğince,

a) Ruhsatlı ve ruhsatsız tüm işyeri sahiplerinin, bir hafta içinde "*Duyuru*" ya ek "*Taahhütname*"yi doldurup Noterden onaylatmaları, bu işyeri sahiplerinin ayrıca, bir dilekçe ile Belediye Başkanlıklarına başvurup 1.12.1984 tarihine kadar geçerli "*Geçici Çalışma İzni*" almaları istenmiştir.

2) Bu belediyeler bundan böyle sadece "**Belediye**" olarak anılacaktır.

3) RG., T. 9.7.1984, Sy. 18453.

b) Diğer taraftan, yukarıda anılan "Duyuru"da, bu istemin yanında, Fermeneciler, Kalafat, Hasköy ve İmrahor caddeleri ile Haliç kıyısı arasında kalan ruhsatlı ve ruhsatsız tüm işyerlerinin, başka yerde işyerinin bulunup bulunmamasına göre, ya halen kurulu bulunan kooperatiflere katılmaları ya da kooperatifler kurmaları talep edilmekte ve en son 1.12.1984 tarihine kadar Haliç kıyısında işyeri bulunanların bu işyerlerini boşaltmaları emredilmektedir⁴.

B. Tahliyeleri ve taahhütname vermeleri istenen işyerlerinin içinde bulunduğu binaların hukukî durumu da, gene saptadığımız kadarıyla, şöyledir :

1) Bazı işyerleri, Belediye arazisi üzerinde imar mevzuatına aykırı olarak bina yapmış ve ruhsatsız olarak çalışmaktadırlar.

2) Bazı işyerlerinin bulunduğu binalar maili inhidam (yıkılmaya yüz tutmuş) bir görünüm ve durum arz etmektedir.

3) Diğer işyerlerinden bazıları ise, tapulu ve ruhsatlı olarak faaliyetlerini sürdürmektedirler. Bu işyerlerinin bulunduğu binaların bir grubu, 2863 sayılı "Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu"⁵ anlamında "korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlığı (eski eser)" niteliği taşımaktadır. İşyerlerinden bazıları, Belediyenin maili inhidam olmaları nedeniyle aldığı yıkım kararının durdurulması için İdare Mahkemesinden yürütmeyi durdurma kararı almış, bazıları ise, binasının maili inhidam olmadığını Sulh Hukuk Mahkemesi yoluyla bilirkişilere tesbit ettirmiştir.

C. Yukarıda özetlenen gelişmeler ve olaylar karşısında, ortaya çok önemli hukuki sorunlar çıkmaktadır. Bu sorunları İdare Hukuku açısından kısaca şu şekilde irdelemek mümkündür:

İlk olarak, Belediye kendi arazisi üzerinde kaçak olarak bina yapmış veya ruhsatsız olarak faaliyet gösteren işyerlerini kapatmakta ve bu binalar üzerinde Haliç Nazım İmar Projesini uygulamak

4) Anılan işyerleri 1.12.1984 tarihinden sonra da boşaltılmamıştır. 1 Nisan 1985 tarihinde gazetelere yansıyan bir habere göre, bu işyerlerine 1 Nisan 1985 tarihinden itibaren (5) günlük ek bir boşaltma süresi tanınmıştır (Bkz. Milliyet, 1.4.1985).

5) RG., T. 23.7.1983, Sy. 18113.

amacıyla yıkım eylemine başvurmuştur. Burada herhangi bir hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

D. Ancak, Belediyenin, tapulu ve ruhsatlı veya bu nitelikler yanında korunması gerekli taşınmaz niteliğini taşıyan, maili inhidam bir mahiyet arzeden işyerlerini kapaması ve binaları yıkması hukuka aykırıdır. Şöyle ki :

1) Tapulu ve ruhsatlı bir işyerine her ne amaçla olsun Belediye (İdare) tarafından el atılması bir takım hukuki-kanuni usul ve esasların izlenmesi şartıyla mümkün olur.

a) Bir bina tapuda tescilli ise, bu binanın yıkılabilmesi veya kullanıldığı amaç dışında bir başka amaca tahsis edilmesi, 2942 sayılı "*Kamulaştırma Kanunu*"⁶ hükümlerine tabidir. Bu hükümler uyarınca İdare tarafından kamulaştırma işlemi yapılmasından sonra, kamulaştırma bedelinin ödenmesi, malike veya zilyede yapılan tebligattan sonra kamulaştırma işlemine karşı İdari Yargıda veya takdir olunan bedel ile maddi hatalara karşı da Adli Yargı'da (30) gün içinde dava açılabilmesi imkânı bulunmalıdır.

Belediyenin, eğer Haliç'i temizleyecek ve yeşil alan yapacaksa, bu amaçla tapulu taşınmazlar üzerinde herhangi bir tasarrufta bulunabilmesi, ancak kamulaştırma yolu ile mümkündür. Fakat, Belediyenin yukarıda da açıklanan uygulamasından anlaşıldığı kadarıyla, bu hukuki ve kanuni yol denenmemekte, kamulaştırma yoluna başvurulmamakta ve böylece hukuka aykırı davranılmaktadır. Nitekim, Danıştay bir kararında⁷ "...Belediyelerin, imar planında belirtilmiş... küçük sanat erbabı ile kereste ve mahrukat ardiye ve depolarını... nakletmek ve bu bölgeyi tanzim etmek için kamulaştırmada bulunmak..." zorunda olduklarını vurgulamıştır.

b) 1580 sayılı Belediye Kanununun 15/13 üncü maddesine göre, ruhsat alarak çalışan bir işyerinin faaliyetten menedilmesi, ancak bir ruhsat işleminin, gene aynı Kanunun 15/19 uncu maddesi uyarınca geri alınması ile mümkündür. Ancak, Belediyenin 1580 sayılı Kanunun 113 üncü maddesi gereğince Haliç'teki işyerlerinin ruh-

6) RG., T. 8.11.1983, Sy. 18125.

7) Dan., 6. D., E. 1967/40, K. 1967/3172, T. 8.11.1967.

satlarını geri alması veya herhangi bir işyerini faaliyetten bu yolla menetmesi hukuka aykırıdır. Çünkü, anılan 113 üncü madde, belediyenin ruhsat, resim ve vergilerine tabi işleri ruhsat almadan görenlere özellikle Vergi Usul Kanununa göre verilecek para cezasına ilişkindir. Belediyeler ancak verdikleri ruhsatname şartlarının ve niteliklerinin kaybolması halinde ruhsatları iptal edebilirler⁸.

Kanuna uygun olarak ruhsat verilen bir işyerinin ruhsatının iptal edilebilmesi için hangi şartların gerçekleşmesi gerektiği, Danıştay kararlarında açıklanmıştır. Örneğin, bir Danıştay kararında⁹ bu şartlar şöyle sıralanmıştır :

“—Ruhsatı iptal edilecek işyerinin halkın sıhhat, selâmet, huzur ve istirahatine tesiri olması,

—Bu hususun bilirkişilerce tesbit edilmesi,

—Bu yerlere ilişkin şartların Belediye tarafından önceden tesbit ve ilân edilmesi ve ruhsat verme ile ruhsat iptal etme işlemlerinin buna göre yürütülmesi,

—Ruhsatı iptal edilen işyerinin Belediyenin tayin ettiği her türlü alt-yapısı hazır yerlere naklinin temin edilmesi,

—İşyeri nakline, ilgilinin zararlarını mucip olacak bir biçimde hemen tevessül edilmemesi...”

Haliç'in temizlenmesi amacıyla Belediyenin ruhsat iptal etme ve yıkım girişiminde bu şartlara uyulmadığı ve hukuka aykırı hareket edildiği ortadadır.

2) Haliç kıyısında yıkılan bir takım işyerlerinin ise, 2863 sayılı “*Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu*” hükümlerine göre, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlığı (eski eser) oldukları anlaşılmaktadır. İşyerlerinin bulunduğu bu binalar, eski eser niteliklerini, 2863 sayılı Kanunun 6 ncı ve 7 nci maddeleri uyarınca, Kültür ve Turizm Bakanlığının tesbiti ve Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıkları Yüksek Kurulunun kararı ile veya yürürlükten kaldırılan 1710 sayılı “*Eski Eserler Kanunu*” ve 5805 sayılı “*Gayrimenkul*

8) Dan., 8. D., E. 1968/4163, K. 1968/4465, T. 26.11.1969.

9) Dan., 6. D., E. 1946/2595, K. 1948/1787, T. 23.9.1948.

Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu Teşkiline ve Vazifelerine Dair Kanun” hükümleri uyarınca kazanmışlardır. Eski eser niteliğinde olan bu binalar, aynı zamanda Devlet malı niteliğindedir¹⁰. Bu gibi yerlere her çeşit inşai ve fiziki müdahalede bulunmak, bunları yeniden kullanıma açmak veya bunların kullanımlarını değiştirmek yasaktır¹¹. Bu maddeye göre, onarım, inşaat, tesisat, sondaj, *kısmen veya tamamen yıkma*, kazı veya benzeri işler inşai ve fiziki müdahale sayılır.

Yukarıda belirtilen 9 uncu maddeye aykırı hareket edenler, 2863 sayılı Kanununun 65 inci maddesine göre, iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası ile ellibin liradan ikiyüz bin liraya kadar ağır para cezası ile karşı karşıya kalabilirler. Ayrıca, taşınmaz kültür ve tabiat varlığı niteliği taşıyan bu binaların korunması Kültür ve Turizm Bakanlığının görevleri arasındadır. Bu Bakanlığa yapılacak idari bir başvuruda, gerekli idari önlemlerin alınması ve Bakanlığın denetiminin talep edilmesi yukarıda belirtilen nitelikteki bina sahipleri için başka bir hukuki yol olarak gözükmemektedir.

E. Belediye bazı binaları da, maili inhidam (yıkılmaya yüz tutmuş) oldukları gerekçesiyle yıkmaktadır. Sözü edilen bu yıkma eylemi de hukuka aykırıdır.

Bilindiği gibi, maili inhidam nitelik arzeden binaların, 6785 sayılı İmar Kanununun 50. maddesi uyarınca yıktırılmasına, belediye fen heyetinin raporu üzerine, sahiplerine yıkılma tehlikesinin giderilmesi için belediye zabıtası tarafından tebligat yapıldıktan sonra, tehlikenin mal sahibi tarafından giderilmemesi halinde, Belediye Encümeni karar verebilir. Nitekim, konuyu düzenleyen İmar Kanununun 50. maddesi aynen şöyledir: “Bir kısmı veya tamamı yıkılacak derecede tehlikeli olduğu, belediye fen heyeti, yoksa fen adamı tarafından raporla tesbit edilen yerlerin sahiplerine tehlike derecesine göre bunun izalesi için belediye zabıtasınca müddetli tebligat yapılır...”

...Tebligatı müteakip müddeti içinde mal sahibi tarafından tamir edilerek veya yıktırılarak ortadan kaldırılmazsa, belediye encümeni kararıyla yıktırılır...”

10) 2863 sayılı Kanun, m. 5.

11) 2863 sayılı Kanun, m. 9.

Halbuki, anladığımızı göre, Belediye'nin yıkma eylemi, İmar Kanununun 50. maddesinde öngörülen esas ve usullere uymamakta ve bu bakımdan da hukuka aykırı olmaktadır. Çünkü, Belediye bazı işyerlerinin, maili inhidam bir nitelik arzettiği için yıkıldığını ileri sürmekte, ancak, İmar Kanununun 50. maddesinin aradığı "*Tehlike-li durumun giderilmesi ve civarın güvenliğinin sağlanması*" kolluk (zabıta) amacı ile yıkım yapmamakta, başka bir amaç için (Haliç'in temizlenmesi) bu aracı, yani İmar Kanununun 50. maddesini kullanmaktadır. Başka bir deyişle, Kanunun maili inhidam yapılar için öngördüğü yol ve usulden başka bir yol ve usul izlenmektedir. Buna İdare Hukukunda yetki saptırmasının bir türü olarak "*Usul Saptırması*" (de tournement de procedure) denir. İdarenin bu nitelikteki işlemleri İdari Yargı Mercilerince iptal edilmekte, eylemler ise, bir zarar doğurmuşsa, İdare tazminata mahkûm edilmektedir¹². Ayrıca, Adli Yargı'da bu işlem veya eylemi yapan ilgililer aleyhine tazminat davası da açılmaktadır.

İmar Kanununun 50 nci maddesinin uygulanmasında İdare tarafından gözönünde tutulması gerekli bir başka nokta da, Belediye Encümeninin verdiği yıkma kararına rağmen, maili inhidam binanın sahibinin, mahalli Sulh Hukuk Mahkemesine bir "*tesbiti delail*" davası açması ve "binanın hali hazır durumu ile maili inhidam olmadığı, binanın tadilen ihya suretiyle kullanılabilceği"ni bilirkişi raporu ile kanıtlaması halinde, yıkma kararının duracağı, yerine getirilemeyeceği, eğer İdare tarafından bina yıkılırsa, idarenin tazminata mahkûm olacağıdır. Nitekim, Danıştay çeşitli tarihlerde vermiş olduğu kararlarda, bu noktayı vurgulayarak, yıkma işlemini"... dava konusu binanın tamirat suretiyle muhafazasının mümkün olduğu ve derhal yıkılma tehlikesi göstermediği anlaşıldığından bu binanın yıktırılmasına karar verilmesi usul ve kanuna aykırıdır..." diyerek iptal etmekte; binanın halihazırda yıktırılmış bulunması halinde de, İdarenin yıkma eylemine karşı "...Anayasa (ya göre)... İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararları ödemekle yükümlüdür. Dava konusu edilen hatalı idari kararın uygulanması sonucu mey-

12) Dan., 6. D., E. 1974/436, K. 1974/4835, T. 22.11.1974 ve 6. D., E. 1964/4505, K. 1964/4374, T. 28.10.1964.

dana gelen zararların belediye tarafından tazmini zorunludur...” gerekçesiyle, İdareyi tazminata mahkûm etmektedir¹³.

F. Haliç'te bulunan bazı işyerlerinin, Yargı mercilerinden yıkımın durdurulmasına (Yürütmeyi Durdurma) karar aldıkları bilinmektedir. Yargı kararlarına rağmen, yıkım eyleminin devam ettiği de gözlemlenmektedir. Bu durum açıkça Yargı kararlarına uymamak demektir ve uymayanların ağır hukuki, idari ve cezai sorumluluğunu doğurur. 1982 Anayasasının 138/son ve 2577 tarihli İdari Yargılama Usulü Kanununun 28 inci maddelerine göre, İdare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır. Yargı kararlarına uyulmaması durumunda, İdare aleyhine ilgili İdare mahkemesinde maddi ve manevi tazminat davası açılabileceği gibi, Yargı kararını yerine getirmeyen kamu görevlisi aleyhine de Adli Yargı'da tazminat davası açılabilir. Diğer taraftan, yıkımın durdurulmasına ilişkin Yargı kararlarına rağmen yıkıma devam eden kamu görevlileri, Türk Ceza Kanununun 240 ve 228 inci maddelerini ihlâl etmiş olurlar ve bu fiiller Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca, Cumhuriyet Savcılığınca doğrudan kovuşturma yapılmasını gerektirir niteliktedir.

III

İstanbul Anakent Belediyesinin ve mücavir ilçe belediyelerinin yukarıdan beri açıklanagelen işlem ve eylemlerine karşı neler yapılabilir?

A. Haliç kıyısında ruhsatsız ve tapulu olmayan binalarda bulunan işyerleri için yıkma kararı ve uygulama eylemlerine karşı herhangi bir hukuki yol bulunmamaktadır.

B. Yıkıma uğramamış tapulu ve ruhsatlı işyerlerinin ruhsatlarının iptali ve geçici ruhsat verilme işlemine karşı, İdari Yargılama Usulü Kanununun 12 nci maddesine göre, bu işlemlerin ilgililere tebliğinden itibaren (60) gün içinde İstanbul İdare Mahkemesinde bir “iptal davası” açılabilir.

13) Dan., 6. D., E. 1974/436, K. 1974/4835, T. 22.11.1974 ve 6. D., 1975/1136, K. 1975/5440, T. 3.12.1975.

Belediyelerin ruhsat iptali veya geçici ruhsat verme işlemlerinin iptali için açılan davada ayrıca, şartları varsa, bu işlemlerin dayanağını oluşturan “*Haliç İmar Planı*”nın iptali de istenebilir. Diğer taraftan, saptayabildiğimiz kadarıyla, “*Haliç İmar Planı Ek Notları*”na göre, Belediyelerin Haliç ile ilgili bir tasarruf yapmadan önce Bakanlar Kurulunun bu konuda olumlu kararını almaları gerekmektedir. Belediye’nin bu doğrultuda bir karar almadığı da anlaşılmaktadır. Bu hususun da, açılacak iptal davasında hukuka aykırılık olarak ileri sürülebileceği söylenebilir.

C. Yıkma kararı sonucu binaları yıkılmış tapulu ve ruhsatlı işyeri sahipleri gene bir “*tam-yargı*” davası açabilirler.

D. Haklarında hiçbir idari işlem yapılmamış, herhangi bir tebligat almamış ve fakat binaları yıkılmış işyeri sahipleri ise, İdari Yargılama Usulü Kanununun 13 üncü maddesine ve bu maddede öngörülen usule göre (1 ve 5) yıllık süreler içinde İstanbul İdare Mahkemesine bir “*tam-yargı*” davası açabilirler.

E. Haliçte işyeri olarak kullanılan korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlığı (eski eser) niteliği taşıyan bina sahipleri, yıkma kararından önce yukarıda belirttiğimiz “*iptal davası açma*” imkânından yararlanabilecekleri gibi, Belediye tarafından yıkıma başvurulması halinde “*tam-yargı*” davası açma yoluna da başvurabilirler. Ayrıca, bu bina sahipleri, 2863 sayılı Kanunun 9 ve 65 inci maddeleri uyarınca, Belediye ilgilileri hakkında cezai takibat yapılmak üzere, Cumhuriyet Savcılığına başvurabilirler.

F. Maily inhidam oldukları gerekçesiyle binaları yıkılan işyeri sahiplerine gelince, bu kişiler de, İdare aleyhine bir “*tam-yargı*” davası açabilecekleri gibi, “*usul saptırması*” yoluyla “*yok hükmünde*” karar alan ilgililer ve İdare aleyhine, ayrıca, Adli Yargıda “*tazminat davası*” açabilirler. Eğer, maili inhidam binalar yıkılmamışsa, bina sahiplerinin mahalli Sulh Hukuk Mahkemesinde bir “*tesbiti delail*” yaptırıp, binanın gerçekten maili inhidam olup olmadığını tesbit ettirmelerinde yarar vardır. Çünkü, Sulh Mahkemesinin bilirkişi marifetiyle yapacağı tesbitte, bir binanın maili inhidam olmadığı anlaşılırsa, İdare’nin bu karara rağmen yapacağı yıkım hukuka aykırı olur. Yıkım yapılırsa, sorumlular ve İdare aleyhine İdari Yargı ve Adli Yargıda tazminat davası açılabilir.

G. Eğer, İdari Yargı Mercii tarafından verilen yürütmeyi durdurma kararına rağmen, Belediye yıkıma başvurursa, yukarıda açıkladığımız gibi, İdari ve Adli Yargı Mercileri önünde, idari, hukuki ve cezai sorumluluğa dayanan davalar açmak olasılığı vardır.

IV

Haliç'in temizlenmesi amacıyla, bazen Belediye'nin ruhsatlı işyerlerini kapatması ve tapulu taşınmazları yıkması, bazen de işyerlerinin ruhsatlarını nedensiz iptal edip daha sonra geçici ruhsat vermek istemesi hukuka aykırıdır. Hukuk kurallarının yalnız İdare edilenleri değil, aynı zamanda İdare edenleri de bağladığı Hukuk Devleti ilkesinin artık üzerinde tartışma olmayan ilkelerinden sadece bir tanesidir. Hukuk Devletinde İdarenin işlem ve eylemlerine, bunlar yapıldıktan sonra hukuki kalıp aranamaz. Önemli olan, İdare'nin işlem ve eylemlerini yapmadan önce ve yapma aşamasında bunların hukuka uygun yapılmasıdır. Dileğimiz, geçmişten dersler alınarak hukukun üstünlüğünün ön planda tutulmasıdır.